

«Als Italië valt, kunnen we een kruis maken over de euro»

metro

12-07-2011

Pag. 6

rome Niet Spanje maar Italië is mogelijk de volgende dominosteen van de eurozone die voor de bijl gaat. Ruzie in de regering Berlusconi over besparingen deed de beleggers naar de exit vluchten. De Duitse bondskanselier Angela Merkel heeft de premier al aangemaand om voor een snelle goedkeuring van de bezuinigingen te zorgen, zodat Rome van een schuldencrisis gespaard blijft. «Als Italië valt, dan valt de eurozone», waarschuwt professor internationale economie Paul De Grauwe van de KULeuven.

De ruzie tussen premier Berlusconi (foto rechts) en zijn financiënminister Giulio Tremonti (links) over nakende besparingen stak vorige week het vuur aan de lont op de markten, maar «Italië heeft ook fundamentele problemen», verklaart De Grauwe. «Het land kampt met een overheidsschuld die vijf keer hoger is dan die van Griekenland, en met een economie die nauwelijks groeit. Zo kan de overheid niet genoeg belastingen innen om die schulden af te betalen. Koppel daar die politieke ruzie aan, en je hebt een cocktail die klaarstaat om te ontploffen.»

Bovendien zouden bij een Italiaanse crisis de gevolgen voor de eurozone niet te overzien zijn. Door de torenhoge overheidsschuld zouden de andere lidstaten Italië, de derde grootste economie van Europa, niet uit het slop kunnen of willen trekken, waardoor het bestaan van de euro in het gedrang komt. «Als Italië valt, kunnen we een kruis maken over de eurozone», klinkt het bij De Grauwe.

De Duitse bondskanselier Angela Merkel heeft er bij Berlusconi alvast op aangedrongen om voor een snelle goedkeuring van het besparingsplan te zorgen. Tegen 2014 moet Rome ? 40 miljard besparen. Het plan moet nog voor het zomerreces door het Italiaanse parlement geraken, maar beleggers vrezen dat daar geen sprake van zal zijn. De Italiaanse rente ging gisteren naar zijn hoogste punt sinds de oprichting van de eurozone in 2002: 5,676%.

Wat er de komende dagen met Italië zal gebeuren, is niet duidelijk. «Als de regering erin slaagt om een duidelijk signaal te geven en die besparingen in te dienen, kunnen de markten misschien gerustgesteld worden», aldus De Grauwe.

Maar ook de Europese leiders spelen een rol. Over de hulp aan noodlijdende eurolanden blijft onenigheid bestaan, waardoor beleggers onrustig blijven. Ook vindt De Grauwe dat het Europees noodfonds, dat noodlijdende landen uit het slop moet trekken, geherstructureerd moet worden. «Alle lidstaten hebben daar nu een vetorecht, waardoor alles wordt lamgelegd als een land plots niet meer akkoord gaat. Men zou best op de klassieke beslissingsmethode overstappen, namelijk een meerderheid van de stemmen.»e_SRit(edl)